

LEINOSTEN
SUKULEHTI

1
—
2000

Sisältö 1/00

Vuoden sukokokous Ylä-Savossa	1
Kutsu varsinaiseen sukukokoukseen 6.8.2000	3
Toimintakertomus vuodelta 1999	4
...fossiileja...	
Leinosten tallennus etenee	5
Tilinpäätös 31.12.1999	6
Lintumaailman valokuvamalli	8
Pohjanmaan patriootti	10
Aku Ankan sukupuu tutkittu	12
Miten kirjoittaa esivanhempien etunimet?	13
Kirjoittamiseni tarinaa	15
Merkkipäiväluettelo	16

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

Leinosen sukuseura ry on perustettu 11.8.1985 Paltamossa. Sukuseura kokoontuu joka kesä sääntömääräiseen sukokokoukseen. Sukuseuran hallitukseen kuuluu 11 jäsentä sekä toimihenkilöt (kts. takansi).

Sukuseuran jäsenmaksu on 60 mk ja ainajäsenmaksu 600 mk. Uusi jäsen, soita taloudenhoitajalle, häneltä saat jäsenmaksulomakkeen ja tietoa sukuseurasta. Sukuseuran pankkiyhteys: Merita, Haukipudas, tili 232118-2343.

Sukuseuran viiriä ja rintamerkkiä voi tilata arkistinhoitajalta ja taloudenhoitajalta. Viirin hinta on 100 mk ja rintamerkki 25 mk. Niitä on myös myytävänä sukokouksissa.

Jos osoitteesi muuttuu tai on epätäydellinen, lähetä postin osoitteenmuutuskortti täytettynä, sotutunnuksen ja puhelinnumeron kanssa taloudenhoitajalle. Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle, näin jäsenrekisteri pysyy ajantasalla ja kaikki saavat lehtensä ajallaan. Syntymäpäivönnittelut poimitaan jäsenrekisterin mukaan ja julkaistaan keran vuodessa.

Sukututkimukset: Jo olemassa olevista Leinosten sukututkimuksista voi kysellä arkistinhoitajalta ja toivotavaa olisi, että myös tulevaisuudessa tehdyt sukututkimukset lähetettäisiin arkistinhoitajalle, näin sukuseura voi palvella jäsenistöään tiedon jakamisella.

Sukuseuran lehti ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Lehden tarkoitus on toimia yhdyssiteenä suvun jäsenen välillä julkaisemalla kirjoituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja nykyisyydestä.

Leinosten sukulehden painosmäärä 700 kpl.
15. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

Kannen kuva:

Villiä alkuvoimaa kevätkiihkon valtaaman joutsenparin soidintansseissa. Suuret linnut polkevat vettä ja nousevat siivet levällään toisiaan vasten. Trumpettien toivotus kantautuu kilometrien päähän. (Matti Leinonen: Laulujoutsen, Suomen kansallislintu. WSOY. 2000. Kuva Olli Heikkilä)

kuva: Runnin kylpylän arkisto

RUNNIN KYLPYLÄ 5.–6.8.2000

Vuoden sukukokous Ylä-Savossa

"Ikkunastahan näkyvät koivukäytävä ja vainiot ja kirkko ja silta ja virta ja kirkonsalmi ja kaukaa tummametsäiset vaarat: yhteisen onnemme elinpaikka ja olinpaikka, taulu ja sen kehys." (Juhani Ahon lastusta "Muistatko – ?")

Tervetuloa sukulaiset sankoin joukoin Ylä-Savoon viettämään viikonloppua suvun parissa sekä katsomaan erästä Leinosten asuttamaa maamme osaa!

Ohjelma (muutokset mahdollisia):

Lauantai 5.8.

klo 9 Tervetulokahvit ja ilmoittautuminen

klo 10 Tilaisuuden avaus, Iisalmen kaupunginjohtajan Martti Harjun tervehdys

Leinosen suvun esittämää ohjelmaa:

- Erkki Leinonen: Iisalmen ja Ylä-Savon historia tiivistettynä, keskustelua alueen historiasta
- Tapio Leinonen: sukukirjan nykyvaihe
- keskustelua ja näkemyksiä sukukirjasta ja seuran tulevaisuudesta

· Savolaisten laulu (yhdessä voimakkaasti)

klo 12 Lounas Runnin kylpylän ravintolassa

klo 13 Sukuretki Ylä-Savossa Juhani Ahon ja Eino Säisän maisemissa:

- Koljonvirran taistelun muistomerkki
- Mansikkaniemen pappila, Juhani Ahon nuoruudenkoti
- panimokierros Olvin tehtailla
- Evakkokeskus
- Iisalmen vanha kirkko

klo 18 Runnin kylpylän päivällinen

klo 19 Hallituksen kokous

klo 19 Vapaata yhdessäoloa sukulaisten kesken

klo 20 Retki entisöidylle kanavalle ja neulatammelle, muurinpohjauttujen paistokisat

Sunnuntai 6.8.

klo 8 Aamiainen

klo 9.20

Lähtö sukukirkkoon Vieremän kirkolle

klo 10 Jumalanpalvelus, saarnaajana Tapio Leinonen Kestilästä

klo 11 Seppelleen lasku sankarihaudalle

klo 12 Suvun lounas Runnin kylpylässä

klo 13-15

Leinosen sukuseuran varsinainen sukkokokus:

- kokouksen avaus
- Totta ja tarinoita Matti Leinosesta; Aune Nissinen (os. Leinonen) muistelee ja kertoo
- laulua, Maria Leinonen
- varsinainen sukkokokus
- arpajaiset
- Maamme laulu
- kokouksen päätös

klo 15 Hallituksen kokous

klo 15 Lähtökahvit

Kiertoaajelut

Lauantain sukuretki **40 mk/hlö** sisältäen matkat, opastuksen sekä kahvit Kyrönniemessä, sunnuntain kirkkokyyti Runni-Vieremä-Runni **20 mk/hlö**.

Majoittuminen

Varaukset majoitukseen ja kylpylän hoidoista tehdään suoraan kohteeseen. Talven sukulehdessä ilmoitetuille majoituspaikoille on tullut lisävaihtoehtoja:

Vaihtoehto 1: Runnin kylpylähotelli täysihoito **330 mk/hlö**: majoitus 2 hengen huoneissa, tulopäivän tervetulo kahvit, lounas, sauna- ja allasosaston käyttö, lähtöpäivän aamupala, lounas ja lähtökahvit (huom! lauantain päivällinen eri hintaan)

Vaihtoehto 2: kylpylän retkimajatasoinen Metsola täysihoito **270 mk/hlö**: majoitus 2 x 3 hlön huoneissa, ruokailut kuten hotellivaihtoehdossa

Ilmoittautuminen suoraan kylpylään 22.7.2000 mennessä (Jorma Niskanen / 017-768 7524). Kylpylä tarjoaa myös erilaisia hoitopaketteja, joita voi tiedustella numerosta 017-768 751.

Vaihtoehto 3: Pohjois-Savon ammatillinen instituutti, Maaseutu-opetus, Runni: majoitus **70 mk/hlö/vrk** (omat liinavaatteet), **110 mk/vrk/hlö** sis. liinavaatteet,

aamiainen 25 mk/hlö, varaukset puh. 017-2555 850

Vaihtoehto 4: Haajaisten koulukievari (8 km kylpylältä) majoitus **60 mk/hlö** 4-12 hlön huoneissa (liinavaatteet 25 mk), aamupala 25 mk/hlö, sauna 100 mk/2h. Yht.hlö Eeva Huttunen 040-592 9446/017-740232.

Lisäksi hotellimajoitusta Iisalmissa: Iisalmen Seura-huone, puh. 017-83 831, Koljonvirta, puh. 017-83 811

Ruokailupaketti (ilman majoittumista)

tulokahvit	15 mk
lounas	65 mk
sunnuntain aamupala	25 mk
sunnuntain lounas	65 mk
sunnuntain kahvit klo 15	15 mk
(ruokapaketti yhteensä)	185 mk/hlö
lauantain päivällinen	60-140 mk/hlö, menu valinnan mukaan

Ruokailuvaraukset Leena Konttinen 017-7687 529.

Tervetuloa vielä kerran Ylä-Savoon. Tehkäämme vuosituhannen ensimmäisestä sukkokokouksestamme lämmin ja muistorikas tapaaminen!

Terveisin

TAPIO LEINONEN

Haajaistentie 650, 74590 Kurenpolvi
(muut yhteystiedot lehden takakannessa)

*"Minua ei mikään elämässäni ole kiehtonut niinkuin ne takalistot ja erämaat ja metsät ja metsäjärvet ja kosket. En tiennyt vielä silloin, mitä ne tulisivat minulle olemaan ja mitä kaikkea siellä oli minulle kätkeytyneenä. Siellä oli minulle aina uudelleen löydetty autuuteni asunto ja kaikkien kaipuitteni hoiva. Siellä oli laulujen ja kanteleen maa."
(edelleen Juhani Ahon lastusta "Muistatko - ?")*

Kutsu varsinaiseen sukukokoukseen sunnuntaina 6.8.2000

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään sunnuntaina 6.8.2000 klo 13.00 Runnin kylpylässä, Iisalmessa. Kokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1 § Kokouksen avaus

2 § Esitetään hyväksyttäväksi kokoukselle laadittu esityslista

3 § Kokousvirkaillijoiden valinta

Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä kaksi ääntenlaskijaa.

4 § Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

5 § Esitetään hyväksyttäväksi 1999 toimintakertomus
Toimintakertomus on julkaistu kesän sukulehdessä.

6 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 1999 tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille

7 § Vahvistetaan talousarvio vuodelle 2000

Talousarvio on julkaistu kesän sukulehdessä.

8 § Vahvistetaan toimintasuunnitelma vuodelle 2000-2001

9 § Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
Erovuorossa ovat: Pekka Honka (Oulu), Juhani Leinonen (Espoo), Matti Leinonen (Vantaa) ja Tatu Leinonen (Oulu)

10 § Valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa

Varsinaisina ovat olleet Paavo Blomqvist, Paltaniemi ja Hannu Leinonen, Oulu. Varalla ovat olleet: Veikko Leinonen, Ristijärvi ja Yrjö Leinonen, Oulu

11 § Päätetään vuoden 2001 jäsenmaksun suuruus

12 § Sukukirjojen julkaisuun liittyvät asiat

13 § Seuraava sukukokouspaikka ja -aika

14 § Muut esille tulevat asiat

15 § Kokouksen päättäminen

SUKU KOOLLA PALTAMOSSA 1999

Vuoden 1999 Paltamon sukukokouksen osanottajaluetteloa tutkittaessa havaitsee mielenkiintoisia seikkoja osallistujien jakaumassa. Kun kokous pidetään näin sukumme ydinalueilla olisi luullut, että pääasiassa väki olisi kertynyt Oulusta, Kajaanista ja paikalliselta alueelta, mutta ei. Tapahtumaan osallistujia oli kaikkiaan 174 henkeä ja he jakautuivat yhteensä 47 eri paikkakunnalle kautta koko Suomen ja olipa yksi henkilö Karjalan Tasavallan Värttilästäkin.

Kaupungeista parhaimman osallistumisluvun sai Kajaani, josta oli 28 henkilöä saapunut kokoukseen, Oulusta oli 19. Kolmannen sijan saavutti Helsinki 14 osallistujalla. Espoosta oli 6 ihmistä ilmoittautunut ja Vantaalta 3.

Etäisimpiä paikkoja, joista sukulaisia oli kokoontunut, löytyi mm. Turku 3 henkilöä, Imatra 1, Lappeenranta 2, Siuntio 2, Vaasa 1.

Leinonen -nimisiä henkilöitä oli luonnollisesti osallistujien joukossa eniten, 90 kappaletta. Yllättävää oli että ruotsalaisperäisiä nimiä löytyi vain neljä. Sukupuolijakauma oli melko tasainen. Naiset voittivat 14 nimellä mikäli kaikki nimet tuli tulkittua oikein.

Toivottavasti tämän vuoden Iisalmen Runnin kokouksen osallistujaluettelo tulee vielä monipuolisemmaksi osoittaen, että mielenkiinto sukutoimintaamme kohtaan kohdistuu kautta koko laajan Suomen ja ylittää rajatkin.

SEPPO RÄISÄNEN

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

Toimintakertomus vuodelta 1999

Katsaus seuran toimintaan

Vuonna 1999 pidimme sukuseuran 14. vuosikokouksen Kainuun Paltamossa 14.–15.8.1999. Läsnä oli 170 sukumme jäsentä.

Lauantaina näimme Pekka Hongan tekemän multivideon Hongan suvusta ja kuulimme sukukirjojen julkaisuun liittyvistä asioista. Päivän aikana teimme kiertoajelun tutustuen Paltamon Kivesjärveen ja ympäristöön. Illalla oli vuorossa kotailtapala ja aikaa seurustella suvun kesken.

Sunnuntaipäivän aloitimme jumalanpalveluksella Paltamon kirkossa, jossa saarnasi Tapio Leinonen, liturgina toimi Pekka Lukkari, kanttorina Janne Iso-maa ja kirkonisäntänä Teuvo Heikura. Kirkossa soitti ja lauloi unkarilaisia. Sukumme edustajat laskivat seppeleen sankarihaudoille. Sääntömääräiseen kokoukseen osallistui 130 suvun jäsentä.

Yleistä

Kuluneena vuonna sukuseura jatkoi sääntöjen mukais-ta toimintaa, ollen eri sukuhaaroja yhdistävänä tekijänä ja näin vaalien suvun perinteitä ja edistäen yhteenkuluvuuden tunnetta jäsenten keskuudessa.

Sukuseuran lehti ilmestyy 2 kertaa vuodessa ja toimii yhdyssiteenä jäsenten välillä sekä tiedottajana hallituksen sääntömääräisistä asioista. Sukuseuralla on oma 1993 valmistunut rintamerkki ja sukuviiri, jossa veranvihreällä pohjalla riimukirjotusten L -kirjain symboloi Leinosten jo keskiajalta asti periytyvää luku- ja kirjoitustaitoa. Rukiintähkät L -kirjaimen ympärillä kuvaavat perin suomalaista ruiskulttuuria. Sukuviiriä ja rintamerkkiä voi tilata taloudenhoitajalta. Myös sukukokouksissa niitä on myytävänä. Sukuseuran arkistossa olevia jäsenlehtiä myydään jäsenille 10 mk/kpl, tiedustelut Tapio Leinoselta Kestilästä.

Jäsenrekisterin ajantasalla pitämiseksi pyydetään jäseniä ilmoittamaan muuton yhteydessä myös uudet osoitteet taloudenhoitajalle. Myös jäsenistöstä pois-nukuneet tulisi ilmoittaa taloudenhoitajalle. Näin jäsenrekisteri pysyy ajan tasalla. Syntymäpäiväonnittelut julkaistaan kesän sukulehdessä jäsenrekisterin mukaan.

Tapahtumia

Työryhmä Martti Häikiö ja Tapio Leinonen aloittavat sukukirjan materiaalin kokoamisen. Julkaisu aloitetaan Kainuun Leinosista. Arkistonhoitaja Tapio Leinonen toivookin kaikkia tarkastamaan ja täydentämään sukuseuralle lähetetyt tiedot. Julkaisujohtajaksi valittiin Juhani Leinonen. Sukulehdessä aloitetaan myydä mainostilaa.

Hallitus ja toimihenkilöt

Sukuseuran hallitukseen kuuluu sääntöjen mukaan 11 jäsentä. Vuonna 1999 hallitukseen ovat kuuluneet:

esimies	Tatu Leinonen
varaesimies	Tapio Leinonen
sihteeri	Marja-Liisa Kontkanen

muut jäsenet: Pekka Honka, Martti Häikiö, Merja Kääriäinen/Eija Leinonen, Jorma Leinonen, Juhani Leinonen, Matti Leinonen, Tapio Leinonen, Tauno Leinonen

Hallituksen jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Vuonna 1999 olivat erovuorossa Martti Häikiö, Merja Kääriäinen, Tapio Leinonen ja Tauno Leinonen. Martti Häikiö, Tapio Leinonen ja Tauno Leinonen valittiin uudelleen ja Merja Kääriäisen tilalle valittiin Eija Leinonen.

kunniapuheenjohtaja	Juuso Häikiö (Kuopio)
taloudenhoitaja	Antero Leinonen
arkistonhoitaja	Tapio Leinonen

varsinaiset tilintarkastajat:
Kirsti Tuulos ja Tauno Leinonen

varatilintarkastajat:
Paavo Blomqvist ja Hannu Leinonen

Hallitus on kokoontunut kuluvana vuonna 2 kertaa.

Sukulehti

Sukuseuran lehti ilmestyi toimintakertomusvuonna kaksi kertaa. Toimituksesta ovat vastanneet Seppo Räisänen ja Juhani Leinonen. Eija Leinonen tulee mukaan lehden toimitukseen. Lehteen toivotaan suvun jäsenten kertomuksia ja tapahtumia. Avustajina kaikki sukuseuran jäsenet.

...fossiileja...

KERAMIKKATAITEILIJAN
OUTI LEINONEN NÄYTTELY
"FOSSIILEJA"
POSIOLLA 10.6. – 31.10.2000

Mitä menneistä

"Mitäs menneistä" – kuvittelen isäni tuuhauksen...
Isäni joutui työnsä vuoksi matkustamaan ympäri Suomea ja oli siis paljon poissa. Sieltäkö peräisin se haikea ailahdus kun auto lähtee ja ajaa pois? Toisaalta auto ja bensan ja tupakan haju. Pitkän ja oksettavan matkan päässä metsän tuoksu, laineiden liplatus ja muurahaispolut. Isä hyväntuulisena, naljailevana. Isä vihaisena, ukkosenjyrähdyksenä. Loppuaikoinaan väsyneenä ja masentuneena. Samanlainen sodankäynyt, työssärasittunut isä on monilla 50-luvulla syntyneillä muistoissaan. Menetimme isän aikaisin, vain 47-vuotiaana. Olen muovailtanut muistojani hänestä ikään kuin tonkin fossiileja mielen pohjamudista. Kuvitellut miten ruskea solmio kuristaa kaulaa ja kellon hihna rannetta. On kiire metsään puita mittaamaan.

OUTI LEINONEN
www.vuoriset@dlc.fi

KAINUUN LEINOSIA
TIETOKONEELLA KOHTA
18.000 NIMEÄ!

Leinosten tallennus etenee

Kaksi koululaista ja yksi opiskelija ovat tallentaneet silloin tällöin Leinosia arkistonhoitajan apuna. Sukuseura on maksanut heille pientä palkkaa. Nyt Kainuun Leinosia on tietokannassa liki 2500 enemmän kuin viime kesänä. Työtä on tehty vielä enemmän kuin numerot näyttävät: tietojen tarkistaminen, korjaaminen ja täydentäminen vievät paljon aikaa.

Mutta paljon puuttuu yhä. Veikkaisin, että meitä löytyy kainuulaislähtöisiäkin, jo kuolleita ja vielä eläviä, vielä kymmeniä tuhansia. Miten kaikki saataisiin mukaan?

Vetoan kaikkiin sukuseuran jäseniin ja muihin, jotka Leinosista jotakin tiedätte, että kantaisitte kortenne kekkoon. Vähimmäistoivomus on, että antaisitte omat ja lähipiirin tiedot. Jos jollakin on enemmän tutkittuna, olen kiitollinen kaikesta materiaalista.

Joko Sinä olet tietokannassa mukana ja mitä tietoja Sinusta siellä on? Pyydä raportti, niin näet tilanteen omalta ja lähipiirin osalta. Samalla saat sukutietolomakkeita, joista käy ilmi, millaisia tietoja toivomme. Runnin sukukokoukseen tehdään tulostus tähänastisesta aineistosta. Siellä voit tarkistaa omat tietosi ja antaa uusia.

Sukuterveisin

TAPIO LEINONEN
arkistonhoitaja

LEINOSEN SUKUSEURA RY

Tilinpäätös 31.12.1999

1. Henkilöstökulut

Tilikauden aikana on maksettu sukututkimuksen talentamisesta palkkoja 3.180 mk, sotumaksuja 127 mk ja tel-eläkemaksuja 508,80 mk. Hallituksen jäsenille, tilintarkastajille ja taloudenhoitajalle ei ole maksettu tilikaudelta palkkaa/palkkiota eikä muita korvauksia.

2. Talous

Tilikauden aikana kerätyt jäsenmaksut ovat riittäneet varsinaisen toiminnan kulujen kattamiseen. Sukuseuran maksuvalmius on säilynyt tilikauden aikana hyvänä.

3. Tilikauden alijäämä

Hallitus esittää, että tilikauden alijäämä siirretään yli/alijäämät edellisiltä tilikausilta -tilille.

Hallituksen jäsenten ja taloudenhoitajan allekirjoitukset Oulussa 27.3.2000

LEINOSEN SUKUSEURA RY

Tatu Leinonen *Tapio Leinonen* *Antero Leinonen*
esimies varaesimies taloudenhoitaja

TULOSLASKELMA AJALTA 1.1. – 31.12.1999

Varsinainen toiminta

Tuotot			
tarvikemyynti	1.950,00		
arpajaiset	1.200,00		
sukututkimus	565,00	3.715,00	
Kulut			
henkilöstökulut	3.815,80		
palvelumaksut	3.850,50		
sukulehti	6.246,00		
postimaksut	5.935,40		
sukuselvytykset	1.803,00		
sukukokous	1.440,90		
konttoritarvikkeet	3.702,00		
muut kulut	550,00	-27.343,60	
Kulujäämä			23.628,60

Varainhankinta

Tuotot		
jäsenmaksut	20.120,30	
Omatoiminen kulujäämä		3.508,30

Rahoitustuotot ja -kulut

Tuotot		
korkotuotot	68,70	
Kokonaiskulujäämä		3.439,60

Tilikauden tulos / alijäämä 3.439,60

TASE 31.12.1999

Vastaavaa

Vaihto- ja rahoitusomaisuus		
Siirtosaamiset	3.070,00	
Rahat ja pankkisaamiset	29.639,49	
		32.709,49

Vastattavaa

Oma pääoma		
Muu oma pääoma		
Sukututkimusrahasto	17.000,00	
Ed. tilikauden ylijäämä	15.197,09	
Tilikauden alijäämä	3.439,60	28.757,49
Vieras pääoma		
Lyhytaikainen		
Siirtovelat	3.952,00	
		32.709,49

Oulussa 12.6.2000

Tatu Leinonen *Tapio Leinonen* *Marja-Liisa Kontkanen*
Martti Häikiö *Eija Leinonen* *Jorma Leinonen*
Pekka Honka *Juhani Leinonen* *Matti Leinonen*
Tapio Leinonen (Kurenpolvi) *Tauno Leinonen*

LIITETIEDOT

Tase-erittelyt 31.12.1999

Vastaavaa	
Vaihto- ja rahoitusomaisuus	
Siirtosaamiset	
Virheelliselle tilille kirjautunut pano	3.070,00
Rahat ja pankkisaamiset	
Merita, tili nro 232118-2343	1.083,75
Merita, tili nro 232138-822	28.555,74
	32.709,49

Haukipudas 25.2.2000 Antero Leinonen

TILINPÄÄTÖSMERKINTÄ

Tilinpäätös, joka osoittaa tilikauden alijäämää 3.439,60 mk, on laadittu hyvän kirjanpitotavan mukaisesti. Suoritetusta tarkastuksesta on tänään annettu kertomus.

Oulunsalo 15.6.2000

Hannu Leinonen Paavo Blomqvist

TILINTARKASTUSKERTOMUS

Olemme tarkastaneet Leinosen sukuseuran tilinpäätöksen ja kirjanpidon tilikaudelta 1.1. - 31.12.1999 hyvän tilintarkastustavan edellyttämässä laajuudessa.

Olemme tutustuneet hallituksen pöytäkirjoihin sekä toimintakertomukseen v. 1999. Tilinpäätös on laadittu voimassa olevien säännösten mukaisesti ja se osoittaa alijäämää 3.439,60 mk. Puollamme
- tilinpäätöksen vahvistamista sekä
- vastuuvapauden myöntämistä tilivelvollisille tarkastamaltamme tilikaudelta

Oulunsalo 15.6.2000 Paltaniemi 20.6.2000

Hannu Leinonen Paavo Blomqvist

TALOUSARVIO VUODELLE 2000

Varsinainen toiminta

Tuotot		
tarvikemyynti	1.000,00	
arpajaistulot	1.000,00	
sukututkimus	1.500,00	3.500,00
Kulut		
henkilökulut	3.000,00	
palvelumaksut	4.000,00	
sukulehti	8.500,00	
postimaksut	6.500,00	
sukuselvitykset	2.000,00	
sukukirja	1.500,00	
muut kulut	380,00	25.880,00
Kulujäämä		- 22.380,00

Varainhankinta

Tuotot	
jäsenmaksut	+ 22.380,00
Omatoiminen kulujäämä	0,00

Haukipudas 9.3.2000

Antero Leinonen

Hei kaikki sukuseuran jäsenet!

Pidämme kesällä 2000 Iisalmessa Runnin kylpylässä sukukokouksen yhteydessä arpajaiset.

Jos sinulla on jotain jonka haluaisit lahjoittaa arpajaispalkinnoksi, tuo se mukanasi kokoukseen.

Arpajaisten tuotto käytetään sukuseuran toiminnan tukemiseksi.

Kiitokset kaikille, jotka tuette näin toimintaamme!

Lintumaailman valokuvamalli

UPEA TEOS LAULUJOUTSENESTA TARJOAA PÄTEVÄÄ TIETOA NIIN LINTUTIETEEN KUIN KANSANPERINTEENKIN ALUEELTA

Tamperelaisdosentti Matti Leinonen tunnetaan eturivin luontokirjailijoistamme. Hän on ornitologi parasta lajia, väitellyt aikoinaan västäräkin biologiasta ja julkaissut samaisesta linnusta myös hauskan populaariteoksen. Mutta hänen tuotantoonsa kuuluu kirjoja myös ekologiasta ja luonnonsuojelusta.

Kolme vuotta sitten ilmestyi *Kesäranta*-trilogia kesärannan linnuista, kolme monelle mökkiläiselle arvattavasti perin tarpeellista luonto-opasta. Lisäksi Leinonen on tehnyt mittavan työn sekä järjestöihmisenä että väsymättömänä lehtikirjoittajana.

Tällaisen miehen uuteen kirjaan lukija tarttuu tavallista suuremmin odotuksin, ja sanottakoon se samantien, kirja ei tuota pettymystä.

Joutsen on kiitollinen aihe, sillä toisaalta siihen liittyy yhä myyttistä salaperäisyyttä ja toisaalta riittävän moni on nykyään nähnyt sen ja jopa tutustunut siihen omilla kesälaitumillaan. Mutta se on myös vaikea aihe, sillä siitä on kirjoitettu enemmän kuin useimmista muista linnuista.

Kukapa olisi laatinut kokonaista kirjaa variksesta tai harakasta, naakasta tai närhestä tai edes talitintistä tai varpusesta? Mutta joutsenista on Suomessa julkaistu viimeisten puolen vuosisadan aikana – Leinosen kattavan kirjallisuusluettelon mukaan – hyvinkin puolentoista kirjaa.

Syystäkin, onhan joutsen jo 1960-luvulla julistettu Suomen kansallislinnuksi, ja 1986 se pääsi Sibeliuksen, *Tuonelan joutsenen* säveläjän, kääntöpuolelle sata-markkaseen, yhteen maailman kauneimmista seteleistä, josta tosin joudumme pian luopumaan ruman ja persoonattoman eurorahan hyväksi.

Uusi joutsenkirja puolustaa hyvin paikkaansa. Se on

tiedollisesti pätevä niin ornitologian kuin folklorienkin alueella, se kattaa aiheensa ainakin tavallisen lukijan kannalta jokseenkin täydellisesti, se on kirjoitettu Leinoselle ominaisella asiallisella mutta paikoin silti jopa runollisella tyylillä – lienevätkö vaikutteet tulleet itseltään Reino Kalliolta? – ja se on kuitenkin riittävän suppea kesämökkiläisenkin tutustuttavaksi.

E erityisen vaikuttava on kirjan kuvitus, joka on poimittu kaikkiaan kuudentoista luontokuvaajan tuotannosta. Viimeistään sen läpikäytyään voi yhtyä siihen mielipiteeseen, että joutsen on lintumaailman valokuvamalli ja mannekiini par *préférence*, tässäkin suhteessa "aivan erikoisen merkittävä laji", kuten Einari Merikallio aikanaan sitä luonnehti.

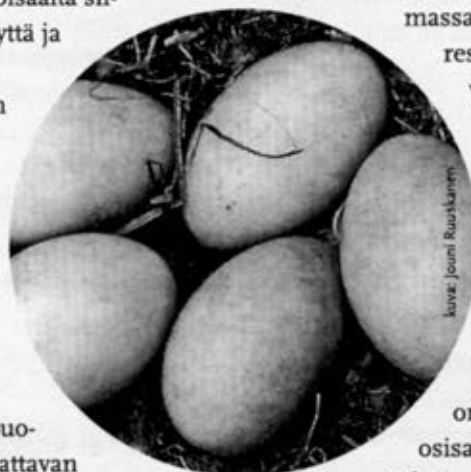
Joutsenia on todella valokuvattu läheltä ja kaukaa, maalla ja vedessä ja ilmassa, kesäyön hämärässä ja syystalven lumipyryssä, höyheniä sukimassa, parittelemassa ja jopa metsätaipaleen poikki vaeltamassa – vain jokin kuva tästä kaunottaresta tonkimassa vesikasveja syvästä vedestä pylly pystyssä olisi sopinut vielä mukaan ikään kuin antiteesiksi.

Vai olisiko se ollut kuin kuuluisan mallin kuvaamista meikkaamattomana ja tukka häpsötävänä?

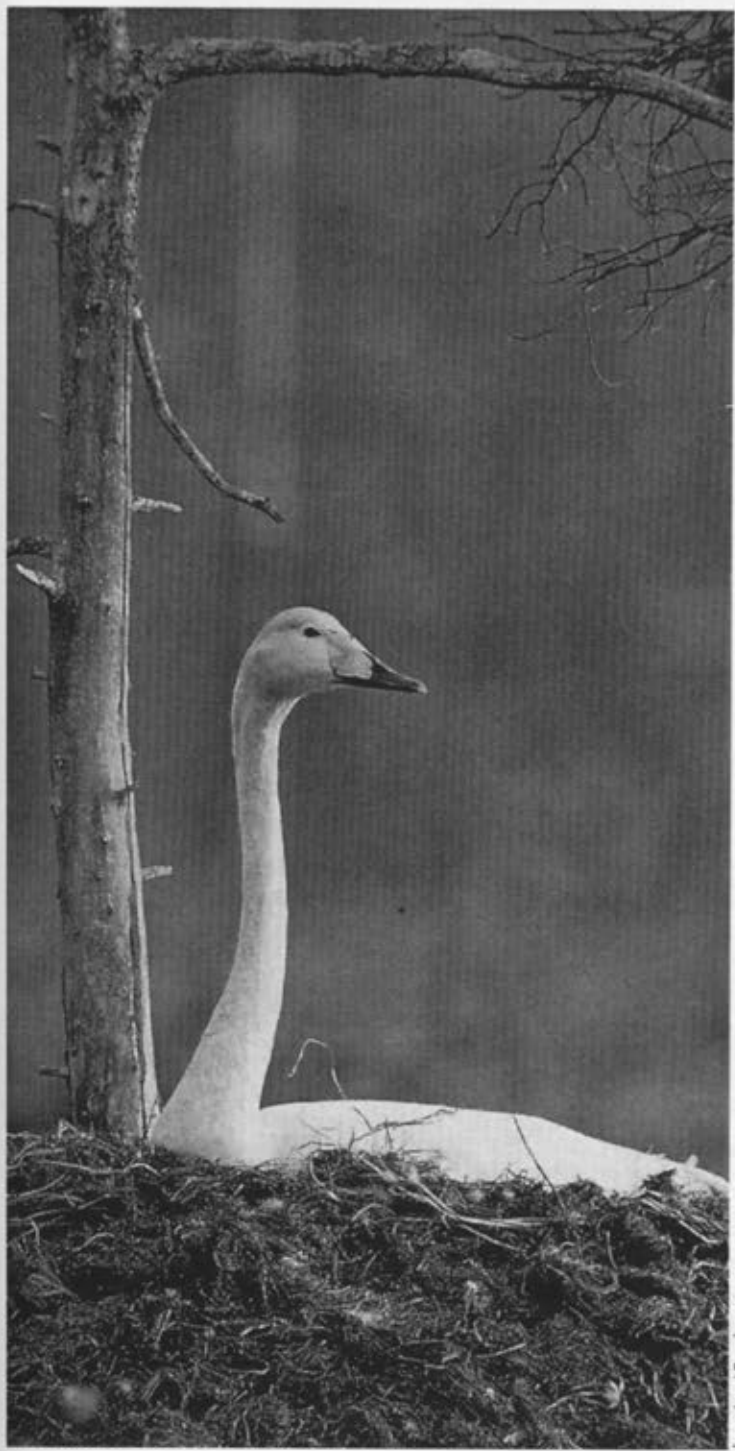
Leinosen kirjaansa valitsemia kuvia voi verrata Yrjö Kokon omassa *Laulujoutsenessaan* puoli vuosisataa sitten julkaisemiin.

Tekninen ero on huikea. Mutta niinpä Kokko ja hänen saamelaisystävänsä olivat ensimmäiset, jotka onnistuivat seuraamaan laulujoutsenen pesintää ja kuvaamaan sitä aikana, jolloin lintu oli käytännöllisesti katsoen hävinnyt Suomesta.

Leinonen on kirjassaan nostanut Kokon joutsenen hyväksi tekemän käänteentekevän työn esiin; puolessa vuosisadassa moni asia unohtuu, mutta laulujoutsenen pelastaminen ei joutaisi unohtumaan.

kuva: Jouni Ruuskanen

kuva: Jouko Ruuska

kirjoitettiin Elias Lönnrotista, ja samaa muutettavat muuttaen voisi sanoa Yrjö Kokosta.

Matti Leinonen käyttää kirjansa otsikossa nimeä *Laulujoutsen*, noudattaen siinäkin Yrjö Kokon perinnettä. Kuitenkin hän tekstissä sanoo nimeä "aikaisemmaksi", ja tietävästi lintutieteilijät nykyään käyttävätkin kolmelle joutsenlajillemme nimiä "joutsen", "kyhmyjoutsen" ja "pikkujoutsen".

Epäilemättä tämä korostaa sitä, että vain laulujoutsen on "oikea" joutsen ja muut ovat mitä ovat. Saattaisi kuitenkin olla aihetta palata myös virallisesti aikaisempaan käytäntöön, joka muutenkin näkyy elävän sitkeästi.

Tuntuisi hullulta vastata kysymykseen, näitkö joutsenia, "en vaan kyhmyjoutsenia".

Mitä vikaa "laulujoutsenessa" nimenä olisi?

MATTI LEINONEN: *Laulujoutsen*, Suomen kansallislintu. WSOY. 141 s. ISBN 951-0-23731-0. 200 mk.

Artikkeli on julkaistu Helsingin Sanomien kulttuurisivuilla 9. kesäkuuta 2000. Matti Leinonen lähestyi lehtemme toimitusta kirjeellä, jossa hän kertoo itsestään seuraavaa: "Minun sukunimeni ei juonnu perinteisistä Leinosista, vaan on isäni ottama tai oikeastaan kirkkoherran hänelle antama nimi niiltä ajoilta, kun ruotsalaisperäisiä nimiä vaihdettiin suomalaisiksi. Oma sukuni äitini puolelta on 1500-luvulle jäljitettyjä Melasia Hämeen pohjoisista osista." Toimitus kiittää myös kirjan kustantajaa kirjalahjotuksesta.

Pesä kuin tunturi.

Leinosen teoksen kuvitus on poimittu kuudentoista luontokuvaajan tuotannosta.

Pohjanmaan patriootti

Artturi Leinonen, huomattava suomalainen lehtimies oli lapuanliikkeen ja suomalaisen oikeistoradikalismien keskeisiä pysäyttäjiä, vaikka hän oli myös lapuanliikkeen perustajia. Tämän ammatillisen moniottelijan elämässä toiminta lapuanliikettä vastaan oli itse asiassa tärkein saavutus.

Tähän päätyy jurvalaissyntyinen, sanomalehti Suomenmaan politiikan ja talouden toimittaja Timo Mikkilä, 48, joka väitteli 26.5.2000 Jyväskylän yliopistossa Artturi Leinosesta. Mikkilä on rajannut tutkimuksensa koskemaan eteläpohjalaisen vaikuttajan taivalta ennen talvisotaa.

Ylihärmäläisen nahkurin perheen esikoisena syntyneen Artturi Leinosen taival alkoi hyvin suotuisissa merkeissä.

Varsinaiseksi korkeakouluksi muodostui nuorisoseuran rientoihin osallistuminen. Ohjattuaan Minna Canthin *Kovan onnen lapsia* Leinonen leivottiin kotipitäjänsä nuorisoseuran johtajaksi jo 18-vuotiaana.

Monien muiden pitäjäläisten tavoin hän suunnitteli Amerikkaan muuttoa, mutta vanhemmat saivat hänet luopumaan aikeestaan. Jyväskylän seminaariin hän kuitenkin meni käytyään salaa pääsykokeissa. Valmistumiskeväänä Artturi Leinonen kuitenkin ainoan kerran epäröi opettajan kutsumustaan ja Pohjanmaalle palaamistaan.

Ennen Ilkan päätoimittajaksi ryhtymistä Artturi Leinonen ehti kuitenkin opettaa 18 vuotta, ensin kaksi vuotta Töysässä ja sitten kuusitoista vuotta kotipitäjänsään Ylihärmässä.

Mutta opettajan työ ei ahkeralle ja toimeliaalle miehelle riittänyt. Iltaisin ja öisin hän kirjoitti artikkeleita, pakinoita, puheita, historiallisia romaaneja ja tarpeen tullen jopa runoja.

Hän oli myös jääkärivärväri. Kun hän jäi siitä puuhasta kiinni, hänet vietiin Vaasan linnaan ja sittemmin Siperiaan. Vankeudesta palattua, sisällissodan jälkeen, Artturi Leinosesta tuli Etelä-Pohjanmaan suojeluskuntien valistusupseeri.

Rakkaimmaksi työksi Artturi Leinoselle näytti 1920-luvulla muodostuvan kirjoittaminen. Kirjoitustyö lä-

hensi häntä Santeri Alkioon, joka suositteli Leinosta heittäytymään kokopäivätoimimiseksi kirjailijaksi. Sitä moniin toimiin tottunut ja perheensä huollosta yksin vastannut mies ei kuitenkaan uskaltanut tehdä.

"Hänellä oli kyllä väkevä palo kirjoittamiseen, ja hän kävikin jossain Tulenkantajien kokouksissa, mutta ei viihtynyt niissä lainkaan" Mikkilä sanoo. "Luulen että Leinonen kuitenkin tunsu itsensä kirjoittajana ilmeisesti keskinkertaiseksi, mikä esti hänen lopullista antautumistaan kirjailijaksi."

Artturi Leinonen, päätoimittaja, kirjailija, poliittinen vaikuttaja (1888–1963)

1920-luvulla Artturi Leinonen taisteli uupumatta kommunismia vastaan. Sen hän teki valistusneuvojana ja sanan säilällä. Vaasa -lehden päätoimittaja Jaakko Ikola kosiskeli hänkin Leinosta riveihinsä, mutta solidaarisuus Alkiota ja maalaisliittolaisuutta kohtaan saivat Leinosen valitsemaan Ilkan, jonka päätoimittajaksi

hänet nimitettiin jo ennen Alkion kuolemaa.

Artturi Leinonen ymmärsi tarkoin, miten arkaan aiheeseen hän tuli tarttuneeksi, kun hän 23.–24. marraskuuta 1929 Lapualla tapahtuneen punapaitojen repimisen jälkeen Kustaa Tiitun kanssa kutsui koolle Lapualle kokouksen, jonka esityslistalla oli vain yksi asia: Mitä tehdä kommunistien kiihotukselle?

Entisen aktivistin mielialat olivat korkealla. Pian tapahtumat kuitenkin alkoivat ryöstäytyä käsistä ja Leinosen tehtäväksi jäi toppuutella lapuanliikettä sen ääri-muodoissaan.

Vaasan Työn Äänen kirjapainon hajottamista Leinonen yritti vielä ymmärtää ja pitää "varoittavana esimerkkinä", mutta vasta entisen presidentti K.J. Ståhlbergin kyyditys sai hänet tekemään lopulliset johtopäätöksensä lapuanliikkeestä. Leinosesta tuli laillisuuden kannattaja, jonka tärkeimmäksi tehtäväksi muodostui nyt valtakirjan pois ottaminen lapuanliikkeeltä.

"Leinonen oli kotimaakunnassaan noihin aikoihin aika epäsuosittu," Mikkilä sanoo. "Häntä pidettiin avoimesti pääministeri Kyösti Kallion kätyrinä ja hänen nimensä oli jopa lapuanliikkeen tappolistalla."

Lapuanliikkeen ja Mäntsälän kapinan kukistumisen jälkeen Artturi Leinonen keskittyi pitkiksi ajoiksi kirjalliseen työhön. Hän ryhtyi laatimaan 30-vuotista sotaa käsittelevää historiallista romaania *Hakkapeliitat*, jonka taustatietoja kerätäkseen hän uskaltautui jopa otamaan vapaata toimitusrutiineista.

Lisää kirjoja Artturi Leinosen puuhiin toi vuonna 1935 alkanut eduskuntatyö. Hän ei eduskunnan salissa pitänyt suurta melua, mutta kaikki hänen ensimmäisellä esittämät kolme aloitetta menivät läpi. Ne koskivat lakeja lehtimieseläkkeestä, sokeusavustuksesta ja siviili-ilmailun avustamisesta.

Jo ennen kuin Leinonen valittiin eduskuntaan, hän alkoi etsiä yhteistyömahdollisuuksia sosiaalidemokraattien kanssa.

"On hämmästyttävää, kuinka mies, joka koko edellisen vuosikymmenen oli määrätietoisesti taistellut kommunismia ja vasemmistolaisuutta vastaan, halusikin äkkiä tehdä yhteistyötä vasemmiston kanssa".

Timo Mikkilä miettii. "Leinoselle oli ominaista, että hän putosi aina kuin kissa jaloilleen, hän oli realisti siinäkin mielessä."

Keskustalaisessa lehdessä toimiva Timo Mikkilä ei pidä itseään julkikepuna. "Miksikään kepun tohtoriksi en aio ryhtyä, vaikka minulle sitä kaapua varmaan soviteltaisiin. Poliitikkoo minusssa ei ole."

Varsinaisia harrastuksia tuoreella väittelijällä ei ole juuri ehtinyt olla. "Artturi on 'asunut' meillä kaksikymmentä vuotta ja hän on ottanut oman osansa."

Kunnostaan Timo Mikkilä on kuitenkin huolehtinut pallopelejä pelaamalla. "Fyysinen kunto on välttämättöntä, jos aikoo työpäivän jälkeen jaksaa vielä paneutua tutkimukseen," hän sanoo ja palauttaa puheen takaisin Ilkan toimituksen takapihalle:

"Artturin aikana siellä pidettiin kesäolympialaisia, joissa ainakin työnnettiin kuulaa ja heitettiin tikkaa. Artturi oli kuulemma innokkaasti mukana niin kauan kuin menestyi. Kun nuoremmat kollegat pääsivät niskan päälle, päätoimittaja hipsi vähin äänin sisään."

MARJATTA HIETANIEMI

(artikkeli julkaistu Helsingin Sanomissa 4/2000)

ARTTURI LEINosen MAAKUNNALLINEN KESÄJUHLA

12.8.2000 KLO 14, YLIHÄRMÄ (YLIHÄRMÄN YLÄASTE)

YLIHÄRMÄN TORVISOITOKUNTA
TERVEHDYSPUHE: KULTTUURISIHTTEERI LEENA MÄKELÄ
PIRKKO-LIISA KESKINEN: ARTTURI LEINosen RUNOJA
YKSINLAULUA
JUHLAPUHE: TIMO MIKKILÄ
ARTTURI LEINosen NÄYTELMÄN "SAKSET" OSAESITYS
MAAMME LAULU

järjestäjä Artturi Leinosen seura ja
Ylihärmän kulttuurilautakunta

Aku ankan sukupuu tutkittu

Kun Aaron Anka solmi epäsäätyiseksi tulkittavan avioliittonsa Hortensia MacAnkan kanssa, ei osattu kuvitellakaan kuinka merkittävä ja kuuluisa Ankkosten suvusta kautta koko maailman muodostuisikaan sen perusteella, että kuuluisa piirtäjä ja elokuvantekijä Walt Disney tutustui heihin.

Todettuaan suvun ainutlaatuisuuden ja Yhdysvaltojen historiaan hyvin soveltuvat elämäntapahtumat, joihin kuka tahansa voi samaistua, Disney ryhtyi julkaisemaan heidän ja heidän sukunsa tapahtumia, jotka muutoin olisivat painuneet unhon yöhön ja pölytynneiden arkistojen kätköihin. Onhan esimerkiksi Roope Ankan, Aku Ankan äidin veljen, nuoruuden seikkailut ja elämäntapahtumat, jotain aivan ainutlaatuisista seikkailuineen kultakentillä ja sukelteleuineen rahasäiliössä – ehdottomasti persoonallisin tapa nauttia varallisuudesta.

Ankkosten suvun esivanhemmista löytyy kolme sukuhaaraa. Kuuluisin näistä on Skotlannin klaaneihin kuuluvat MacAnkat. Tähän haaraan kuuluvat mm. tuihma merenkulkija Angus "Hiidenkirnu" MacAnka ja hänen veljensä Ferguson, Roope sedän isä.

Toinenkin esi-isä, vaikka sosiaaliselta asemaltaan vaatimattomampi, oli merenkulkija Puosu-Anka. Huhut kertovat, että hän hankki elantonsa osittain toimimalla merirosvona. Ehkäpä tästä johtuu, että Aku kumppaneineen kiinnostuu erilaisista aarteista ja joutuu seikkailuihin merten erilaisten rosvojen kanssa. Mummo Ankan puoliso Hepsu Anka oli Puosun jälkeläinen.

Kolmas Ankkosten esi-isä oli porvarillinen Julle Ankanpää. Hänen sukulinjansa liittyy Akuun Mummo Ankan kautta.

Mielenkiintoisen juonteen Ankkosten sukuun muodostaa Akun sisko Della Anka. Della on Tupun, Lu-

pun ja Hupun äiti. Pojat ovat ns. lehtolapsia. Heidän isänsä on jäänyt täysin tuntemattomaksi. Veljenpoikina tunnetut eloisat nassikat ovat siis todellisuudessa Akun sisarenpoikia, joten Aku on heidän enonsa.

Onpa Akun suvussa toinenkin erikoisuus. Onnekas Hannu Hanhi on todellakin Akun serkku kuten tarinoissa mainitaan. Akun isä Aaron ja Hannun äiti Dora Anka olivat veli ja sisar. Dora solmi ennakkoluulottomasti lajien välisen avioliiton Hjalmar Hanhen kanssa. Ankkosten ja Hanhien sukujen yhtyminen ei kuitenkaan ollut tällöin aivan ainutkertaista; onhan Mummo "Vieno" Ankan laiska renki Hansu Hanhi Akun etäin sukulainen.

Ankkosten suvussa voi kiehtovalla tavalla todeta kuinka erilaiset perintötekijät kuten peräänantamattomuus, yritteliäisyys, lyhytjännitteisyys, itaruus, ahkeruus, laiskuus, jopa onnekkuuskin muodostavat kudoksen henkilöiden elämänvaiheisiin ja vievät ihmistä kohti kunkin omaa kohtaloa kuten meidänkin jokaisen suvussa.

SEPPÖ RÄISÄNEN

kuva: Aku Ankan toimitus (Helsinki Media)

Linja-autoliike
Velj. Laitinen Oy

Puh. (017) 752 556
Fax. (017) 752 561

MUKAVASTI MATKALLE LAITISEN KAUTTA

Miten kirjoittaa esivanhempien etunimet?

Sukututkimusta aloittava joutuu melkoisiin ongelmiin: vanhemmat kirkonkirjat ovat ruotsiksi, käsialat ovat usein vaikeita ja nimet vaihtelevat samoillakin ihmisillä. Länsi-Suomessa sukunimi voi vaihtua talosta toiseen muutettaessa, idässä se säilyy aina samana, naisellakin avioliitosta huolimatta. Aivan suomalais-seudullakin esi-isän etunimi voi kirkonkirjoissa olla vuorotellen Petrus, Pehr tai Per tai nuoremmissa kirjoissa Petter, Petteri tai Pekka. Mitä nimimuotoja pitäisi käyttää? Asiantuntijat antavat erilaisia ohjeita.

Nyrkkisääntönä voidaan pitää, että muistiinpanoihin nimet kirjataan siinä muodossa kuin ne lähteessä ovat. Mutta kun selvitystä kirjoitetaan valmiiksi, nimet on pakko normalisoida. Suomenkielisellä kielialueella suomenkieliset saavat suomalaisen nimiasun.

Ruotsinkieliset muodot johtuvat pappien ja asiakirjojen ruotsinkielisyydestä, eivät muusta. Niinpä piikana ja sitten torpparin vaimona Kainuussa elämäntyönsä tehnyt 1810 syntynyt Kaisa Liisa Leinonen on kastekirjassa hienosti Catharina Elisabet, vaikkei ole osannut sanaakaan ruotsia. Aune on Agneta ja Ulla Ulrica, Antti on Andreas tai Anders, Heikki taas Henric. On luonnollista, että heistä käytetään suomalaisia asuja, koska heitä ei ole koskaan kutsuttu ruotsalaisella nimellä.

Mikä nimimuoto valitaan?

Yleensä käytetään tavallisinta suomenkielistä muotoa, kuten Antti, Erkki, Heikki, Matti, Paavo, Pekka tai Anna, Kaisa, Leena, Liisa, Maria. Jos joku muu kuin tavallisin nimimuoto on paikkakunnalla selvästi eniten käytetty, voidaan käyttää tätä muotoa (mutta aina samaa), esim. Antero, Eero, Paavali.

Käytetyimmän muodon kertovat joskus talojen nimet, ovatko ne esim. Erkkilöitä vai Eeroloita. Niinpä meidän seudulla on Sigfridistä mielekästä käyttää Sipo-muotoa eikä Sipiä tai Sippoa, Sihveria tai Siiverttiä, koska täällä Sipo esiintyy talojen ja kylien nimissä. Nykyisinhän ei tätä nimeä Suomessa juuri esiinny, mutta ennen paljonkin.

Adolfina kirjoista löytyviä oli viime vuosisadalla mel-

ko paljon. Kuninkaat saivat kaimoja! Etelä-Suomessa he ovat yleensä Aatuja, Kainuussa usein Aateja, Kuusamossa taas Aatoja tai Aatoveita. Tämän nimen merkintä tietokannassamme horjuu, koska kaikkia ei sanottu Kainuussakaan Aateksi.

Yleensä kannattaa "kuunnella kansan suuta". Siksi me esim. sukuseuramme Kainuun Leinosten tietokannassa merkitsemme Christinat Tiinoiksi, paitsi yhdysnimien jälkiosassa, silloin Anna Stiina, Kaisa Stiina. Usein suu on liian laiska aloittamaan kahdella konsonantilla, siksi käytämme Reetaa eikä Kreetaa, paitsi jälleen jälkiosassa, siis Anna Kreeta. Sen sijaan jostakin syystä tavallisesti sanotaan Priita eikä Riitta.

Maria-nimet olemme aina kirjanneet tässä muodossa, koska ei yleensä tiedetä, onko asianomaista kutsuttu Mariksi, Maijaksi, Maikiksi vai joksikin muuksi.

Virallinen nimi ja arkinimi

Edellä esitetyt periaatteet koskevat ns. virallisia nimimuotoja, joita olemme käyttäneet henkilön identifioimiseksi tietokannassa. Suhteellisen virallinen kutsunimi voidaan panna mukaan myös, esim. Kaarlo Johannes (Hannes) Leinonen. Tekstitiedostossa voidaan sitten käyttää myös lempinimen tyyppisiä muotoja, esim. Hanski.

Kun ruotsalaiset nimet alettiin kirkonkirjoihin suomentaa, papit käyttivät aluksi varsin kirjavia muotoja. Wilhelm muuttui muotoon Vilhelmi, Viljami tai Ville, joita saatettiin käyttää rinnakkain. 1920-luvulta alkaen vakiintuneet nimiasut eivät yleensä enää juuri muutu. Tämän jälkeen kuolleista olemme käyttäneet viimeisintä ennen kuolemaa kirkonkirjoissa ollutta asua. Virallisesti etunimi ei ole voinut muuttua ilman lääninhallituksen päätöstä enää vuoden 1946 jälkeen, jolloin vasta saatiin etunimilaki. Jos puhutaan vielä elävästä ihmisestä, hänestä käytetään aina virallista, väestökirjanpidon mukaista nimeä, ehkä suluissa olevalla alleviivatulla kutsumanimellä täydennettynä.

Miksi on tärkeää käyttää samoja muotoja?

Kun käsitellään laajoja tietokantoja, samaa nimeä

esiintyy hyvin usein. Olihan 1800-luvun alkupuolelle jokseenkin poikkeukseton tapa, että vanhin poika sai isänisän, toinen äidinisän, kolmas oman isänsä nimen. Tytöistä taas vastaavasti vanhin sai isänäidin, toinen äidinäidin, kolmas oman äitinsä nimen. Koska nimiä oli käytössä vähän, Kainuun Leinosten tietokannassa on joitakin nimiä jo 300–400 kappaletta. Toisistaan heidät erotetaan varsinkin syntymäajan ja isännimen perusteella.

Tärkeää on, että samasta ihmisestä käytetään aina samaa nimimuotoa, muuten tietokone ei tunnista häntä samaksi. Koska aniharvasta edes viime vuosisadalta tiedämme käyttönimeä, on meidän pakko käyttää perusmuotoja, varsinkin tässä tallennusvaiheessa

Tallentajia varten olemme laatineet sukuseurassa luettelon tavallisimpien nimien normalisoimisesta, jotta yhteistyö olisi mahdollista. Sitä on kiinnostuneiden saatavissa arkistonhoitajalta.

Runnin Rapujatsit
Äänäpöytä ja savolainen
 27.-29.7.2000

Runnin Kylpylä
 Terveyskylpylä 74500 RIIHON
 Puh. (017) 740 751, fax (017) 740 752

**Tähtiä ja tapahtumia,
 Kulttuuria ja kulinarismia
 Jokaiseen makuun!**

Yrttiperinteitä Hirvensalmelta – Maut suoraan luonnosta

Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy on perustettu v. 1993. Toimitalamme sijaitsevat Hirvensalmella Kissakosken historiallisessa tehdasmiljöössä. Toimialaamme on kotimaisten yrttien, juuresten ja sienten kuivaaminen ja markkinointi.

Kuivaaminen on yksi vanhimmista ja parhaista tavoista säilöä juureksia, sieniä ja mausteyrttejä. Perinteisten mausteyrttien lisäksi tuotevalikoimaamme kuuluu punajuuri, porkkana, palsternakka, sipuli, purjosipuli ja kuivatut sienet sekä erikoistuotteina kuivatut katajanmarjat ja kuusenkerkkäsiirappi.

Olemme alusta alkaen olleet aktiivisesti mukana erilaisissa yrttialan kehittämissuunnitelmissa mm. Helsingin Yliopiston ja Tekesin kanssa. Yhteistyö muiden alan yrittäjien ja viljelijöiden kanssa luo mahdollisuuden verkostoitumiselle sekä turvaa raaka-aineiden jatkuvan saannin. Myös osakkuus Osuuskunta Oma Maakunta Nousuun OMN:ssä, sekä perustajajäsenyys Suomen Yrtit ry:ssä ovat osaltaan laajentamassa toimintaluettamme.

Raaka-aineiden hyvä laatu ja puhtaus ovat meille tärkeitä. Hankimme yrtit ja juurekset sopimusviljelijöiltämme Etelä-Savon alueelta. Osa raaka-aineistamme on nyt valvottua luomutuotantoa. Kokonaan luomun käyttöön pyrimme siirtämään tulevan kasvukauden aikana. Myös ns. keruutuotteet (esim. sienet) pyritään keraamaan luomuhyväksytyistä metsistä.

PUULAN YRTTI- JA MARJAJHERKUT OY

Ella Räisänen

Vahvämäentie 4, 252550 Hirvensalmi

p. 015-652 813 fax. 015-652 815

email: puulayrtti@reimari.net

Kirjoittamiseni tarinaa

Maailma on täynnä tarinoita. Ne lymyilevät torikahvion munkkikahveissa, kapakoiden kantapöydissä, isoäidin piirongissa, ohikulkijoiden sujuvassa suunsoitossa. Ne odottavat löytäjänsä. Ne odottavat, että joku pukisi ne sanoiksi paperille.

Aloin kirjoittaa noin kymmenen vuotta sitten, jatkotomuksia, novelleja, lyhyitä tekstinpätkiä ja tarinoita. En enää edes muista, miksi kirjoitin. Päiväkirjoihin en koskaan malttanut kirjata ajatuksiani, mutta uusien tarinoiden keksiminen oli luontevaa.

Hiihdin kymmenvuotiaana yhtä ja samaa kilometrin lenkkiä pitkin, parikin tuntia ennen pimeän tuloa. Äiti vitsaili, että minä vain haaveilin. Sitähän minä: keksin uusia seikkailuja mielikuvitushahmoille. Maalasin öljyvärimaalauksia, mutta kirjoittamisella pystyin kertomaan vielä enemmän. Kuva on värejä ja muotoja, teksti oivalluksia, yllätyksiä, käänteitä. Luin samalla paljon ulkomaalaisia dekkareita, fantasiaa ja viihderomaaneja. Vähitellen suomalainen kaunokirjallisuus alkoi kiinnostaa yhä enemmän. Nykyään luen enimmäkseen kotimaista kirjallisuutta.

En ajatellut, että minusta tulisi kirjailija, halusin vain kirjoittaa. Kirjailijan uran mahdollisuus tuli mieleeni vasta sitten, kun menestyin muutamassa novellikirjoituskilpailussa. Silloinkin asetin tavoitteen mahdollisimman kauas, jotta en uupuisi vastoinkäymisiin: jos pääsisi esikoiskirjailijaksi viisikymppisenä, niin hyvä niin.

Juttelin lapsuudenystäväni Eija Laitisen kanssa, että voisimme lopultakin toteuttaa yhteisen haaveemme ja kirjoittaa yhteisen kirjan. Meillä oli idea nuorukaisesta, joka etsii elämälleen suuntaviivoja veljen kuoleman jälkeen. Kun sopivasti WSOY julkisti keväällä 1999 nuortenkirjakirjoituskilpailun. Kun kirjoitimme, meillä oli tuntuma, että tekstissämme oli imua. Silti oli yllätys, kun WSOYn nuortenkirjaosaston kustannuspäällikkö soitti ja onnitteli meitä ensimmäisestä palkinnosta.

Esikoiskirjamme "Lokkeja Rakastava veli" ilmestyy syyskuussa. Nyt tavoitteet on asetettu entistä korkeammalle. Teemme seuraavaa käsikirjoitusta, jonka toi-

vomme ylittävän julkaisukynnyksen. Se ei ole itsensänselvää. Kirjoittaminen on rankkaa työtä, se vaatii kärsivällisyyttä, aikaa ja hyviä istumalihaksia. Yhdessä kirjoittaminen on rakentavaa ja haastavaa, mutta myös hauskaa.

Asun tällä hetkellä Mikkelissä, avoliitossa, lapsia ei ole. Leipätyötä teen uusmedialalla, ainakin vielä toistaiseksi. Täytän syksyllä 27, joten ehdin kyllä vielä muuttaa ammattiakin. Kotoisin olen Juvan Kilpolan kylältä. Käsikirjoitusta työstimme paljon lapsuudenmaisemissa. Maaseutu on minulle läheinen. Toivonkin, että voin vielä palata pysyvästi maalle, lakkasoiden ja mustikkamaiden keskelle.

Mikkelin kirjoittajien puheenjohtajaksi päädyin jo ennen läpimurtoa. Kirjoittajayhdistyksen puheenjohtajana tapaan kaikenlaisia kirjoittajia: kirjailijaksi aikovia, pöytälaatikkokirjoittajia, runoniekkoja, riimittelijöitä. Pidän viime talvena Mikkelissä kirjoittajapiiriä. Vastaa tuli tarinoita. Eräs sotaveteraani oli kirjannut sotamuistonsa runojen muodossa. Riimittelyissä kohetasivat sodan kauhut, mutta myös toivo paremmassa. Kirjoittaminen oli hänelle keino purkaa raskaita muistoja. Entinen urheilija ja opettaja oli eläkepäivien ratoksi keksinyt kertomukset. Hän teki lyhyitä novelleja kokemistaan hauskoista sattumuksista urheilukentillä ja hiihtoladuilla. Eräs kuvataiteilija aikoo julkaista runonsa pienenä omakustanteena, jota jakaa läheisille ystävilleen muistoksi itsestään. Kaikki eivät itse kirjoita, vaan he nauttivat hyvästä kirjallisuudesta ja keskusteluseurasta.

Elämänmakuiset, rehevät tarinat ovat tulossa takaisin kirjallisuuteen, elokuvaan, teatteriin. Lukijoita kiinnostaa yhä enemmän aito elämä, tai todellisuutta hyvin jäljittelevä kerronta. Oman suvun keskuudesta löytää mielenkiintoisia, kertomista suorastaan vaativia tapatumia ja sattumuksia. Kun tarinalla on yksikin kuuntelija tai lukija, on se lunastanut olemassaolonsa. Miksi jokainen meistä ei voisi kirjoittaa omaa tarinaansa?

ANNE LEINONEN
dragonlord@pp.inet.fi

ONNITTELUT MERKKIPÄIVÄN JOHDOSTA!

50	Leinonen Helena	Säräisniemi	03.02.50	70	Leinonen Jorma	Paltamo	12.07.30
	Antikainen Tuula	Riihimäki	13.02.50		Huotari Hilda Maria	Veikkola	19.08.30
	Kärkkäinen Tuomo	Kajaani	14.03.50		Leinonen Anna-Liisa	Melalahti	31.08.30
	Leinonen Reino Ensio	Rovaniemi	22.03.50		Honka Esteri	linattijärvi	22.09.30
	Vaara Vappu	Tikkakoski	15.04.50		Kallio Annikki	Rovaniemi	14.10.30
	Leinonen Heikki Pekka	Kauniainen	20.05.50		Simonen Toini	Joensuu	19.10.30
	Leinonen Juha	Helsinki	14.08.50		Valavuori Salme	Kokkola	11.12.30
	Karaskoff Marjatta	Helsinki	06.09.50		Sorsa Kalevi	Helsinki	21.12.30
60	Leinonen Taisto Ensio	Helsinki	07.01.40	75	Monto Kirsti Katri	Hollola	13.01.25
	Leinonen Matti	Sulkava	14.01.40		Leinonen Anna Liisa	Kajaani	19.01.25
	Honka Väinö Kaarlo	Puolanka	31.01.40		Pussinen Hanna	Vuolijoki	25.01.25
	Leinonen Kauko	Kajaani	13.02.40		Leinonen Kalevi A.	Oulu	16.05.25
	Anttila Leena	Kello	19.04.40		Saari Marjatta	Nokia	17.10.25
	Pesonen Ritva	Helsinki	30.04.40		Leinonen Hannes	Paltamo	24.11.25
	Leinonen Matti	Vantaa	21.08.40		Melle Vieno Mirjam	Helsinki	20.02.25
	Leinonen Elvi	Kajaani	29.09.40	80	Tapaninen Laina	Rovaniemi	17.03.20
	Huilla Pirkko Tellervo	Siikainen	28.12.40		Leinonen Esa	Helsinki	04.04.20
65	Pulli Aila Tuulikki	Outokumpu	23.02.35		Karvonen Reino	Isalmi	16.04.20
	Myllykoski Martta	Perkiömäki	06.03.35		Leinonen Ella-Julia	Kajaani	03.09.20
	Leinonen Lilja	Oulu	26.03.35		Härkönen Johanna	Paltamo	01.10.20
	Patronen Marjatta	Kajaani	08.05.35		Jaakola Matti Johannes	Kajaani	26.10.20
	Rönkä Lasse Olavi	Joutsa	28.05.35		Leinonen Kaino	Paltamo	05.11.20
	Leinonen Toivo	Melalahti	10.07.35		Remahl Rauni-Maria	Kestilä	29.12.20
	Keränen Irja	Kontiomäki	27.07.87	85	Kuusiluoma Hilja	Helsinki	06.01.15
	Niinivaara Kirsti	Mikkeli	21.07.35		Nissinen Aune	Nissilä	02.02.15
	Sahari Suoma Kaarina	Joensuu	21.07.35		Leinonen Aune	Vantaa	14.08.15
	Häikiö Antti	Nokia	08.09.35		Leinonen Eino	Reijola	24.09.15
	Nissinen Anneli Ritva	Runni	08.09.35	90	Rahikainen Johannes	Kestilä	09.03.10
	Karhunen Rauni	Kiihtelysvaara	10.09.35		Leinonen Helmi	Rovaniemi	11.09.10
	Leinonen Jouko	Tavastkenkä	17.11.35	95	Leinonen Viljo	Siikainen	19.12.05
70	Leinonen Maija	Paltamo	25.03.30				
	Rissanen Aira-Liisa	Kouvola	15.04.30				
	Kovalainen Maija Liisa	Kajaani	25.04.30				
	Vanninen Kaija	Kuopio	14.05.30				
	Hirvonen Toivo	Laukaa	16.05.30				
	Leinonen Raili	Melalahti	18.05.30				
	Häikiö Antero	Helsinki	02.06.30				
	Räsänen Eila Annikki	Hirvensalmi	06.06.30				
	Räsänen Seppo	Espoo	15.06.30				
	Kukkonen Raili	Helsinki	24.06.30				
	Hämäläinen Helena	Oulu	28.06.30				

LEINOSEN SUKUSEURAN YHTEYSTIEDOT

Hallitus

esimies/puheenjohtaja:

Tatu Leinonen, Matemaatikonkatu 6, 90570 Oulu
puh. 08-554 6665, fax 08-553 2026
tatu@me.oulu.fi

varapuheenjohtaja/varaesimies:

Tapio Leinonen, Keskustie 4, 92700 Kestilä
puh. 08-812 2110, 049-155425, fax 08-812 2322
tapio.leinonen@evl.fi

jäsenet:

Pekka Honka, Lattapojantie 8, 90650 Oulu
puh. 08-530 3424, 040-563 2606
pekka.honka@pp.inet.fi

Jorma Leinonen, Kiehimäntie 7, 88300 Paltamo
puh. 08-871315

Eija Leinonen, Wolffintie 36 F12, 65200 Vaasa,
puh. 06-317 8093, 050-590 2159, fax 06-317 8095
eija.leinonen@reaktori.net

Juhani Leinonen, Hauenkalliontie 6 A, 02170 Espoo
puh. 09-452 4272

Tapio Leinonen, Haajaistentie 650, 74590 Kurenpolvi
puh. 017-740 125, 0400-574 241, fax 017-816 464
leinonen@service.pspt.fi

Marja-Liisa Kontkanen, Kymenmaankatu 4,
04400 Järvenpää, puh. 09-291 9335, 050-563 8841

Tauno Leinonen, Vainiontie 26, 91500 Muhos
puh. 08-533 2362

Martti Häikiö, Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
puh. 09-170 095, 050-505 7140, fax 09-17 7791,
martti.haikiio@kolumbus.fi

Matti Leinonen, Oritie 3 C 29, 01200 Vantaa
puh/fax 09-876 6098, 0400-811 981,
matti.leinonen@pp.inet.fi

Toimihenkilöitä

sihteeri:

Marja-Liisa Kontkanen, Kymenmaankatu 4,
04430 Järvenpää, puh. 09-2919335, 050-563 8841

taloudenhoitaja:

Antero Leinonen, Topinperäntie 51, 90820 Kello
puh. 08-540 2735, 040-585 4503, työ 08-310 7131

arkistonhoitaja:

Tapio Leinonen, Keskustie 4, 92700 Kestilä
puh. 08-812 2110, 049-155425, fax 08-812 2322,
tapio.leinonen@evl.fi

tilintarkastajat:

Paavo Blomqvist, Paltaniemi ja Hannu Leinonen, Oulu

varatilintarkastajat:

Veikko Leinonen, Ristijärvi ja Yrjö Leinonen, Oulu

Sukulehden toimitus

päätoimittaja:

Seppo Räisänen, Kaivoskuja 10, 02730 Espoo
puh. 09-8546 487, fax 09-852 1470
tilitstor-goy@co.inet.fi

toimittaja: Juhani Leinonen, Hauenkalliontie 6 A,
02170 Espoo, puh. 09-4524 272, 04-2223 37696

lehden taitto:

Eija Leinonen, Wolffintie 36 F, 65200 Vaasa,
puh. 06-317 8093, 050-590 2159, fax 06-317 8095
eija.leinonen@reaktori.net

avustajat: kaikki Leinosen suvun jäsenet

Sukuseuran pankkiyhteys

Merita, Haukipudas tili nro 232118-2343

SAVOLAISEN LAULU

(sävel Karl Collan, sanat A. Oksanen)

1.

Mun muistuu mieleheni nyt
suloinen Savonmaa,
sen kansa kaikki kärsinyt
ja onnehensa tyytynyt,
tää armas, kallis maa,
sen kansa kaikki kärsinyt
ja onnehensa tyytynyt,
tää armas, kallis maa,
tää armas, kallis maa!

2.

Jos kielin voisi kertoa
näkönsä vanhat puut
ja meidän vaarat virkkoa
ja meidän laaksot lausua,
sanella salmensuut,
ja meidän vaarat virkkoa,
ja meidän laaksot lausua,
sanella salmensuut,
sanella salmensuut.

1.

Mun muistuu mieleheni nyt
suloinen Savonmaa,
sen kansa kaikki kärsinyt
ja onnehensa tyytynyt,
tää armas, kallis maa,
sen kansa kaikki kärsinyt
ja onnehensa tyytynyt,
tää armas, kallis maa,
tää armas, kallis maa!